

berebt gennem en Commission, bestaaende af Mænd, der vare særligt kjendte henholdsvis med den ene og den anden af disse to Communers Forhold. Det er denne Commissions Arbejde, som væsentligt er lagt til Grund for det Lovforslag, som jeg herved har den Ære at forelægge, hvilket iøvrigt nærmest gaar ud paa at frigjøre Nørresundby Commune fra dens hidtilværende Afhangighedsforhold af Aalborg, imod at den i 28 Aar aarligt skal betale en Erstatningssum til Aalborg Commune af 750 Rd.

Formanden: Exemplarer af Lovforslaget skulle blive omdeelte.

Det følgende Punkt paa Dagsordenen var: Indenrigsministeren forelægger „Forslag til Lov, hvorved Indenrigsministeriet bemyndiges til at meddele en ny Creditforening for Kjøbstadgrundeiere i Nørrejylland de i Lov af 20de Juni 1850 §§ 2 og 3 anførte Begunstigelser.

Indenrigsministeren: Efterat den ældre Creditforening for Kjøbstadgrundeiere i Nørrejylland var kommen under Skiftebehandling, har der været følt en stor Trang i de nyeste Kjøbstæder til Oprettelsen af en ny Creditforening, og selve Kjøbstædernes Communalbestyrelser have været meget virksomme for at faae en saadan ny Creditforening tilveiebragt. Efter vedholdende Arbejde, og efterat Anliggendet særligt er blevet forberedt og omhyggelig drøftet i et Udvalg, som ogsaa tæller et høitæret Medlem i denne Sal, er der nu blevet forelagt Indenrigsministeriet et Udcast til Statuter for en saadan Creditforening, med Begjæring om, at der maatte blive forelagt Rigsdagen et Lovforslag om Bemyndigelse til at meddele en Creditforening, grundet væsentligt paa de deri indeholdte Forudsætninger, de Begunstigelser, som Loven af 20de Juni 1850 tilsteder. Et saadant Lovforslag forelægger jeg nu herved for det høitærede Thing. Det er i alt Væsentligt overeensstemmende med Loven af 9de Februar 1866, hvorved Indenrigsministeriet bemyndigedes til at meddele en Creditforening for Landeieendomme i Østifterne de i Loven

af 20de Juni 1850 §§ 2 og 3 anførte Begunstigelser, men jeg skal dog allerede nu foreløbigt gjøre opmærksom paa, at Vilkaarene ere ikke ubetydeligt stærkede, navnlig med Hensyn til Indbetalingerne til Reservecapitalen.

Formanden: Exemplarer af Lovforslaget skulle blive omdeelte.

Man gik derefter til den følgende Sag paa Dagsordenen, som var:

Fortsettelse af første Behandling af „Forslag til Lov om Valgmenighed.“

Krog: Naar jeg skal udbede mig det ærede Things Opmærksomhed i nogle Dieblit for at gjøre Rede for min Stilling til den foreliggende Sag, saa troer jeg at sthybe mig selv først at forsikre, at jeg har bestræbt mig efter Evne for at komme til en klar og fast Overbeviisning i denne Sag. Jeg har imidlertid ikke derved kunnet komme til at indtage et andet Standpunkt end det, hvortil jeg ifjor kom, da jeg, som det høie Thing maaskee vil erindre, var hædret med dets Valg til Medlem af det Udvalg, der var nedsat i den Sag af lignende Bestaffenhed, der da forelaa. Jeg har med den største Opmærksomhed fulgt den høitærede Kirkeministers Foredrag iforgaars; jeg beklager, at det først i dette Dieblit er kommet i mine Hænder trykt, saa at jeg kun kan tage Hensyn til, hvad jeg har bevaret af samme i min Hukommelse. Blandt det meget Vækkende og Lærerige, der var i dette Foredrag, blandt det Meget, hvorfor jeg er den høitærede Minister saa megen Tak sthyldig, fandt jeg dog egentlig Intet, som gjorde mig det forklarligt, hvorfor det var nødvendigt at anvende en saadan Hast paa at faae dette Spørgsmaal afgjort, at det ikke kunde behandles af den Kirkecommission, som forhaabentligt vil blive nedsat til at tage Kirkens øvrige Forhold under Behandling. Hvorfor just denne Sag maa være afgjort iforveien, og hvorfor denne Afgjørelse skal staae præjudicerende med sin Indvirkning paa de øvrige Sager, er endnu ikke blevet mig klart. Da Sagen blev behandlet her ifjor, had Lands-